

Motion till riksdagen

1988/89:A272

av Barbro Sandberg och Kenth Skårvik (båda fp)
Arbete åt handikappade

Arbetsmarknadssituationen för handikappade har inte blivit bättre trots att arbetslösheten för icke handikappade är den lägsta på många år. Trots detta föreslås klart otillräckliga resursförstärkningar för kommande budgetår för att skapa bättre möjligheter för handikappade att få arbete. Statistiken över hur många handikappade som får arbete när de besöker en arbetsförmedling visar inte på någon positiv trend vid en studie över en längre period. Statistik kan många gånger vara svårtolkad och det är också AMS sökandestatistik. En sak torde dock vara uppenbar. Den utvisar att det inte har blivit lättare för handikappade att få arbete.

I budgetpropositionen sägs ingenting om främjandelagen och AMS ansvar för att ta denna lag riktigt på allvar. Lagen har under de år den existerat, med några få undantag, spelat en mycket undanskymd roll.

Arbetsmarknadsverket får inte längre undandra sig sitt fulla ansvar utan måste använda alla de instrument de politiska beslutsfattarna ställt till förfogande för att ge handikappade arbete. En aktiv tillämpning av främjandelagen måste bli en naturlig del i arbetsmarknadsverkets insatser. För att understryka hur viktigt detta är, måste en politisk markering göras.

Det borde vara självklart att man inom ramen för de verksamhetsplaner, som utarbetas inom arbetsmarknadsverket, utarbetar planer för hur handikappade skall få arbete. I dessa planer bör också finnas en redovisning över hur främjandelagen skall användas.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att insatser för handikappades möjligheter till arbete skall stimuleras.

Stockholm den 23 januari 1989

Barbro Sandberg (fp)

Kenth Skårvik (fp)